

UZASADNIENIE

Z początkiem 2012 roku S. R. nawiązał współpracę z (...) S.A. z siedzibą w K. . Jego celem była dywersyfikacja środków finansowych poprzez inwestycje w oferowane przez dom maklerski produkty finansowe w tym obligacje spółek kapitałowych. Zatrudniony przez (...) S.A. na stanowisku zarządzającego do spraw rynku wtórnego M. K. (1) miał za zadanie przygotować dla Sł. R. portfel obligacji korporacyjnych do kwoty 5.000.000 zł .

(dowód : zeznania Sł. R. k- 65-68 , 9660-968 , wyjaśnienia oskarżonego k- k- 8650-966)

Na początku października 2012 roku oskarżony zaproponował Sł. R. między innymi nabycie obligacji serii (...) spółki z o.o. z siedzibą w K. za kwotę 1.000.000 zł . Dla uwiarygodnienia spółki i przekonania Sł. R. do zainwestowania w jej obligacje , oskarżony przerobił (...) S.A. celem przedstawienia pokrzywdzonemu tego dokumentu jak memorandum spółki (...) . Dokument ten , do którego oskarżony miał dostęp z uwagi na korzystanie przez spółkę (...) z usług tego samego domu maklerskiego , przerobił przede wszystkim poprzez zamianę w tekście podmiotu emitującego obligację . Przerobiony dokument wskazywał , że emitentem obligacji , którego dotyczy memorandum, jest spółka (...) i pozostaje spółką zależną od (...) S.A. Zamiana tych podmiotów w dokumencie spowodowała , iż dalsza lektura memorandum wprowadzała w błąd co do faktu jakie wyniki finansowe osiągała spółka emitująca obligacje oraz w jaki sposób zabezpieczony jest wykup tych obligacji . Oskarżony posłużył się bowiem danymi (...) S.A. wprowadzając pokrzywdzonego w błąd , iż dane te dotyczą spółki (...) . Spółka (...) nigdy nie była w żaden sposób powiązana ze spółką (...) S.A. Z informacji zawartych w KRS wynika, że w spółce (...) po 50 % udziałów została objęta przez M. K. (1) i jego żonę P. K. a kapitał zakładowy wynosił 100.000 zł .

(dowód : zeznania Sł. R. k- 65-68 , k-9660-968 zeznania J. K. (1) k- 2200 , 387- 388 , 969, memorandum G. V. z załącznikami k- 226-269a , wydruki z KRS - k- 120-129,161-171 , memorandum informacyjne (...) , częściowo wyjaśnienia oskarżonego k- 8650-966)

Spółka akcyjna (...) działa na rynku finansowym i jest spółką giełdową zajmującą się obrotem wierzytelnościami. Spółka ta we wrześniu 2012 r. za pośrednictwem (...) S.A. emitowała obligacje serii D1 . Memorandum dla V. zostało przygotowane w oparciu o dokumenty źródłowe przez pracowników (...) S.A.Pl (...) spółka z o.o. – spółka córka w stosunku do (...) S.A.. (...) S. A. zostało sporządzone w (...) i nie dawało możliwości ingerencji w tekst tymczasem memorandum przedstawione Sł. R. to dokument sporządzony w programie W.. Strona tytułowa jest nieprawdziwa , brakuje podpisu emitenta podobnie jak na każdej stronie brakuje takiej parafy . Na kolejnych stronach nazwa spółki (...) była zamieniana na spółkę (...) . Na stronie 7 zamieniono informacje dotyczące spółki (...) na spółkę (...) sp. z o.o. . Tekst nie różni się z oryginałem poza stwierdzeniem , iż spółka (...) jest spółką dominującą w stosunku do (...) . W sfalszowanym dokumencie poza zmianami nazw spółek dokonano również zamiany nazwy obligacji – spółka (...) emitowała obligacje serii D1 , dokonano zmiany na serię (...) . Na stronach 24 i 25 przedstawiono wybrane wyniki finansowe emitenta posługując się danymi z oryginalnego memorandum V. . Tym samym przedstawiając te wyniki i prognozy jako dane dotyczące spółki (...) . W punkcie V.6 memorandum przedstawionego Sł. R. jest mowa o zabezpieczeniach i są to zabezpieczenia na certyfikatach inwestycyjnych na funduszach sekurytyzacyjnych będących własnością V. . W dokumentach zmieniono daty spłaty odsetek i wykupu obligacji oraz wskazano w stosunku do oryginalnego dokumentu konto spółki (...) w przeciwieństwie do praktykowanego w takich przypadkach konta domu maklerskiego . Przedstawione Sł. R. operaty szacunkowe nieruchomości nie były związane w żadnym zakresie z memorandum spółki (...) , nie stanowiły zabezpieczenia wykupu obligacji ani spółki (...) ani spółki (...)

(dowód : zeznania J. K. k- 220 o , 386 -388 , 969)

W dniu 15 października Sł. R. podpisał deklarację nabycia obligacji na okaziciela serii (...) sp. z o.o. przez osobę fizyczną . Płatność miała nastąpić przelewem na konto spółki (...) czego nie praktykowano w przypadku obligacji oferowanych za pośrednictwem domu maklerskiego.

(dowód : załącznik k- 13 , wypis z KRS dot. V. k- 120-138 , zeznania P. D. k- 422-424 , 9890-990)

W dniu 16 października Sł. R. wpłacił na konto spółki (...) pieniądze w kwocie 1.000.000 zł. , które następnie zostały z konta tej spółki wypłacone .

(dowód : kopia dowodu wpłaty k- 14)

W dniu 24.10.2012 r. dla utwierdzenia pokrzywdzonego w przekonaniu , iż zakupione przez niego obligacje znajdują się w depozycie (...) S.A. oskarżony wystawił dla Sł. R. dokument zatytułowany zaświadczenie depozytowe , w którym potwierdził rzekome złożenie obligacji tej spółki do depozytu (...). Nie był jednak osobą upoważnioną do wystawienie tego dokumentu a samo zaświadczenie nie spełniało wymogów formalnych takiego dokumentu. Zaświadczenie o złożeniu obligacji do depozytu domu maklerskiego było bowiem generowane przez system komputerowy ,do którego nie miał dostępu oskarżony i nie było uprawniony do jego wystawienia . Mimo tego faktu utwierdził pokrzywdzonego w przekonaniu , iż ten zainwestował 1.000.000 złotych w obligacje , które znajdują się w depozycie domu maklerskiego podczas gdy (...) nie oferował do sprzedaży tego instrumentu finansowego i obligacje te nigdy nie trafiły do domu maklerskiego i nie były przez ten dom oferowane do sprzedaży.

(dowód : kopia zaświadczenia depozytowego k- 15 , zeznania Sł. R. k- 65-68 , k-9660-968 , zeznania P. D. k- 4220-424 , 9890- 990)

W kolejnych miesiącach spółka (...) płaciła pokrzywdzonemu odsetki . Sł. R. otrzymał 30.01.2013 roku , 26.05 .16 roku i 24.07.13 roku odsetki w kwotach każdorazowo po 24.300 zł

(dowód : saldo k- 16 – 18 ,zeznania Sł. R. k- 65-68 , k -9660-968)

Po lipcu 2013 roku już kolejnych odsetek pokrzywdzonemu nie wypłacono. W dniu 14.10.2013 roku spółka (...) wystosowała do Sł. R. pismo informując o przesunięciu spłaty odsetek. Trudności finansowe członek zarządu - G. S. tłumaczył nieterminową płatnością ze strony kontrahentów za fakturę1/05/2013 r. G.S. informował pokrzywdzonego , iż spółka spienięży swój majątek i spłaci zapadłe obligacje . W rzeczywistości G. S. był w spółce figurantem. Nie miał wiedzy ani na temat jej działalności ani rzeczywistych kłopotów finansowych . Nie miał wiedzy również na temat przedmiotowych obligacji. Pismo do Sł. R. zostało w całości zredagowane przez oskarżonego i podsunięte mu do podpisu.

(dowód : pismo k- 19 , częściowo zeznania G. S. k- 5630,718-720, (...) - (...), k- 10880)

Zaniepokojony takim obrotem sprawy pokrzywdzony zwrócił się do (...) o weryfikację dokumentów. Otrzymał odpowiedź , iż w domu maklerskim zdeponowane są tylko obligacje (...) oraz (...) F. , a oskarżony został zwolniony z pracy już w kwietniu 2013 r. Poza obligacjami (...) oskarżony doprowadził Sł. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci zapłacenia ceny obligacji spółki (...) , co do których również wprowadził pokrzywdzonego w błąd , że spółka oferuje te obligacje do sprzedaży za pośrednictwem domu maklerskiego. W przedmiotowej sprawie toczyło się odrębne postępowanie zakończone wyrokiem skazującym .

(dowód : zeznania Sł. R. k- 65-68 , 9660-968, wydruk k- 20 , zeznania P. D. (2) k- 4220-424 , 9890 , k-1077 odpis wyroku III K 67/14 , k- 1078 o d pis wyroku II Aka 264/15)

M. K. (1) urodził się (...) w B., posiada obywatelstwo polskie , wykształcenie wyższe , obecnie uzyskuje dochód w wysokości 1500 zł miesięcznie, współwłaściciel nieruchomości obciążonych hipotekami . Był karany .

(dowód : dane osobowe k- 9650 , odpisy wyroków k- 1077-1078 , dane z systemu teleinformatycznego k- 973-974 , akt notarialny k- 289-293 , porozumienie zawarte 14.03.2013 r. k- 708-710)

W postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Krakowie oskarżony w dniu 28.08.2014 r. na temat zobowiązania wobec Sł. R. podał , iż podpisał z nim porozumienie notarialne ,na podstawie którego poddał się egzekucji i zobowiązał do naprawy szkody w ratach. Z zobowiązania tego wywiązywał się a nawet zadeklarował spłatę w ciągu miesiąca pozostałej kwoty 900 tysięcy złotych .

(dowód : wyjaśnienia M. K. k- 74)

W śledztwie prowadzonym w niniejszej sprawie oskarżony początkowo nie chciał zająć stanowiska procesowego .

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k- 520 – 521, 8700)

Na rozprawie oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu . W swoich wyjaśnieniach potwierdził okoliczności podjęcia współpracy z pokrzywdzonym . Podał , iż Sł. R. zależało na czasie a on nie chciał by klient zrezygnował z jego usług . Dlatego zaproponował mu jakikolwiek produkt byleby go nie stracił a może zyskać jeszcze drugiego inwestora w osobie syna pokrzywdzonego. Potwierdził , że „sfabrykował” memorandum ale pozostawał w przekonaniu , że spółka (...) terminowo wypłaci pieniądze z obligacji. Obligacje zostały przez spółkę wypuszczone ale nie zostały zdeponowane w domu maklerskim ponieważ to nie dom maklerski organizował tę ofertę. Gdy spółka nie wypłaciła części odsetek i kapitału oskarżony pozostawał w kontakcie ze Sł. R. . W maju 2014 roku w obecności notariusza poddał się w całości egzekucji by zabezpieczyć pokrzywdzonego . Zobowiązał się również , że będzie spłacał miesięcznie 12 tysięcy złotych . Składając wyjaśnienia przez SO w Krakowie oskarżony twierdził , że pozostawał w przekonaniu co do porozumienia pomiędzy nim a Sł. R. w zakresie naprawienia szkody. Oświadczył , że dołoży wszelkich starań by spłacić zadłużenie. Przyznał również , że na prośbę pokrzywdzonego wystawił zaświadczenie depozytowe . Wyraził ubolewanie , że podał w nim nieprawdę , iż obligacje znajdują się w depozycie domu maklerskiego. M. K. przyznał , iż zaświadczenie nie spełniało wymogów formalnych. Pokrzywdzony nie czytał memorandum , opierał się na tym co powiedział mu oskarżony .

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k- 9650- 9660 , 968- 9680)

Ocena dowodów :

Stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dowodów z osobowych i pozaosobowych źródeł dowodowych. Okoliczności podmiotowe Sąd ustalił w oparciu o dane osobowe , dane o karalności odpisy wyroków .

Za bezsporną uznać należy okoliczność , iż oskarżony przedstawił pokrzywdzonemu sfalszowane memorandum informacyjne. Oskarżony nie kwestionował tej okoliczności przyznając na rozprawie , że osobiście dokonał przerobienia tego dokumentu. Nie ulega zatem kwestii, iż dokument ten miał za zadanie wprowadzić pokrzywdzonego w błąd co do okoliczności istotnych , na podstawie których Sł. R. podjął decyzję o zainwestowaniu swoich pieniędzy. Sąd nie kwestionował również w tym zakresie zeznań samego pokrzywdzonego , który obszernie , szczegółowo opisał kontakty z oskarżonym , przesłanki , na których opierał się podejmując decyzję o zainwestowaniu środków. Zeznania te były spójne i konsekwentne . Częściowo odpowiadały również wyjaśnieniom oskarżonego. Znajdowały również potwierdzenie w relacji pracownika (...) D. oraz przedstawiciela spółki (...) .Również porównania autentycznego dokumentu – memorandum informacyjnego spółki akcyjnej (...) z dokumentem , który został przedstawiony przez oskarżonego Sł. R. nie nasuwa żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań pokrzywdzonego . Sąd oparł się również na zeznaniach pokrzywdzonego dotyczących porozumienia pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym w przedmiocie naprawienia szkody ze sprawy obligacji spółki (...) oraz faktu , iż pokrzywdzony wystąpił przeciwko (...) o naprawienie szkody w kwocie 2.mln złotych . Okoliczność tę potwierdził oskarżony na rozprawie oraz zeznawał na ten temat również P. D..

Za wiarygodne Sąd potraktował zeznania P. D. dotyczące okoliczności zatrudnienia oskarżonego w domu maklerskim oraz wykrytych oszustw skutkujących rozwiązaniem z oskarżonym stosunku pracy . W oparciu również o zeznania tego świadka Sąd ustalił , iż oskarżony nie był podmiotem uprawnionych do wystawienia świadectwa depozytowego.

Zeznania tego świadka znalazły odzwierciedlenie również w wynikach postępowania karnego prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Krakowie .

Na podstawie wskazanych wyżej dowodów Sąd uznał , iż pokrzywdzony został wprowadzony przez oskarżonego w błąd co do faktu , iż spółka (...) sp. z o.o. , której był udziałowcem oferowała do sprzedaży obligacje za pośrednictwem (...). Aby wywołać w pokrzywdzonym przekonanie , że pośrednikiem tej transakcji jest dom maklerski oraz , iż spółka jest w dobrej kondycji finansowej jak również posiada pewne zabezpieczenie spłaty obligacji oskarżony posłużył się jako autentycznym uprzednio przerobionym dokumentem w postaci memorandum informacyjnego spółki akcyjnej (...). Sąd wyeliminował z opisu czynu kwestię podrobienia podpisów członków zarządu spółki (...) oraz dołączenie operatów szacunkowych nieruchomości jak również okoliczność , iż obligacje serii (...) w rzeczywistości nie zostały przez spółkę (...) wyemitowane. Decyzja Sądu została podyktowana zebranych w tej sprawie materiałem dowodowym i jego oceną. W pierwszej kolejności wskazać należy , iż fakt , czy spółka (...) wyemitowała obligacje serii (...) czy też nie, nie miał znaczenie dla ustalenia znamion oszustwa. W toku postępowania przedstawiono wprawdzie dokumenty , z których miało wynikać , iż do takiej emisji doszło , choć zeznania G. S. w tym względzie należało traktować jako nie w pełni wiarygodne , a to wobec faktu , iż przesłuchany w sprawie w toku śledztwa nic na temat obligacji nie było mu wiadomym. Zeznania tego świadka w postępowania przygotowawczego wskazywały na daleko idącą niewiedzę na temat funkcjonowania spółki w tym w szczególności kwestii rzekomej zaległości w spłacie na rzecz tej spółki przez dłużnika kwoty 2.200.000 zł. . Świadek sam przyznał , iż dokument adresowany do Sł. R. , a dotyczący kłopotów finansowych spółki został sporządzony przez oskarżonego, a G. S. nic na temat finansów spółki nie wiedział. Z drugiej jednak strony bilans na dzień 31.12.2012 r. spółki (...) po stronie pasywów wskazywał 1.419.700 zł z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych . Okoliczność ta nie ma w ocenie Sądu znaczenia w kontekście znamion oszustwa albowiem bez wątpienia oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd , iż obligacje spółki (...) oferuje do sprzedaży dom maklerski. Należy odrzucić jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego , iż nie zdeponował obligacji w domu maklerskim bo to nie ten dom organizował ich sprzedaż. Z przerobionego memorandum wynika przecieź jednoznacznie , iż to właśnie (...) miał być pośrednikiem w tej sprzedaży, a nawet z tego tytułu czerpać prowizję .

Sąd uznał za prawdziwe twierdzenia pokrzywdzonego , iż przy wyborze oferty kierował się rzetelnością domu maklerskiego , sprawdzał jego działalność nim przystąpił do współpracy i zainwestował pieniądze. Oskarżony wywołał w pokrzywdzonym przekonanie , iż memorandum informacyjne dotyczy spółki (...), która jest spółką zależną od V.. Zamiana w dokumencie spółek , które miały emitować obligacje doprowadziła do wywołania u pokrzywdzonego przekonania , iż wskazane w tym dokumencie wyniki finansowe dotyczą spółki (...) – a więc emitenta obligacji. Tym samym pokrzywdzony pozostawał w przekonaniu o wskazanym w tym dokumencie zabezpieczeniu spłaty obligacji. Dla przykładu wskazać należy , iż w bilansie spółki za rok 2011 r. przeczytać można , że pasywa i aktywa spółki wynosiły 697.221,15 zł podczas gdy zupełnie inne dane , bo dotyczące spółki (...) zostały przedstawione pokrzywdzonemu w sfałszowanym memorandum. Na stronie 26 tego memorandum pokrzywdzony mógł przeczytać , iż niniejszy dokument zawiera dane , które pozwalają na ocenę sytuacji finansowej emitenta . W sprawie nie przeprowadzono dowodu świadczącego , iż oskarżony dokonał podrobienia podpisów na dokumentach szcztątkowo załączonych do memorandum informacyjnego. Zeznania J. K. również nie wniosły w tym zakresie przesądającego dowodu. Sąd pominął również kwestię operatów szacunkowych dotyczących nieruchomości . Tym samym zeznania świadków przesłuchiwanym na okoliczność sporządzenia tych operatów i transakcji sprzedaży nieruchomości Sąd pominął jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia. Taka ocena tej części materiału dowodowego wynika z zeznań Sł. R. , który nie wskazał w jakim zakresie dokumenty te były powiązane z memorandum informacyjnym zwłaszcza , iż z treści tego memorandum wynikał inny sposób zabezpieczenia wykupu obligacji. Ponownie wskazać należy , iż okoliczność ta w kontekście dotychczas opisanych podstępnych działań oskarżonego zmierzających do wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd , miała znaczenie drugorzędne. Należy podkreślić , iż wszystkie opisane wyżej i ujęte w znamiona czynu zabronionego działania oskarżonego były nakierowane na doprowadzanie pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Analiza dokumentów (...) spółki (...) wskazuje , iż działalność w 2012 r. zakończyła stratą. Oskarżony wywołał u pokrzywdzonego fałszywe przekonanie o dobrej kondycji tej spółki i zabezpieczeniu spłaty obligacji. Pominął również ten fakt , iż spółka (...) jest spółką dwóch udziałowców – oskarżonego i jego żony. Wcześniejsze dobre doświadczenia ze współpracy z oskarżonym spowodowały , że w zaufaniu do M. K.

pokrzywdzony wpłacił pieniądze na obligacje na konto (...) spółki (...) podane mu przez oskarżonego. Nastąpiło to wbrew procedurze stosowanej przy pośrednictwie w sprzedaży obligacji domu maklerskiego. Wpłacone w ten sposób przez pokrzywdzonego pieniądze zostały z konta spółki wyprowadzone .

Sąd odrzucił jako niewiarygodną twierdzenia oskarżonego , iż zamierzał wywiązać się z zobowiązania jakie przyjęła spółka (...) . Ocenę tę należy oprzeć na twierdzeniu , iż zdarzenie dotyczące sprzedaży Sł. R. obligacji spółki (...) były tylko jednym z kilkudziesięciu działań przestępczych oskarżonego podjętych na szkodę różnych klientów , w wyniku których doszło do wyłudzenia przez niego pieniędzy znacznej wartości. Nie ulega wątpliwości , iż oskarżony dokonał spłaty trzech transzy odsetek na rzecz pokrzywdzonego . Tylko takie działanie mogło bowiem przedłużyć czas , w którym oskarżony mógł funkcjonować zawodowo bez ryzyka ujawnienia oszustw . Zabiegi te odniosły zresztą pożądany skutek albowiem Sł. R. do czasu zaniechania wypłaty odsetek pozostawał w przekonaniu , iż pieniądze zainwestował roztropnie. Tymczasem spółka (...) przynosiła straty, a skala dotychczas dokonanych przez oskarżonego wyłudzeń mających miejsce od 2010 roku wymagała podjęcia kolejnych przestępnych zabiegów by uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczyć na naprawianie powstałych szkód. Należy zgodzić się ze stanowiskiem pokrzywdzonego , iż to właśnie jego pieniądze z obligacji spółki (...) posłużyły oskarżonemu do wydobycia się z kłopotów finansowych , które wcześniejszymi własnymi działaniami spowodował. W sprawie brak jakichkolwiek dowodów świadczących , iż obligacje , które miała wyemitować spółka (...) podmiot ten miał szans wykupić od pokrzywdzonego i tym samym wywiązać się z zobowiązania. Należy również podkreślić , w ślad za pisemnymi motywami wyroku w sprawie II Aka 264/15 Sądu Apelacyjnego w Krakowie , iż zabezpieczenie majątkowe roszczeń ustanowione zostało dobrowolnie na rzecz nie S. R. ale (...). Natomiast zabezpieczenie majątkowe na rzecz tego pokrzywdzonego w postaci hipoteki przymusowej na nieruchomości zostało ustanowione nie przez samego oskarżonego dobrowolnie lecz na podstawie orzeczenia sądu. Zasadnie pokrzywdzony podnosił , iż uzyskanie z tego majątku zwrotu należnych mu środków finansowych jest praktycznie nierealne.

Materiał dowodowy w postaci dokumentów nie był kwestionowany przez strony .

Na podstawie zebranego i ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał , iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk W celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do okoliczności , które omówiono wyżej i w ten sposób doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. M. K. przerobił i posłużył się jako autentycznym memorandum informacyjnym , które miało zasadniczy wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji i zainwestowanie pieniędzy. Oskarżony dokonując tego fałszerstwa wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk . Wobec faktu , iż wyrządzona pokrzywdzonemu w ten sposób szkoda osiągnęła rozmiary mienia znacznej wartości Sąd podzielił stanowisko prokuratora , iż kwalifikacja art. 286 § 1 kk winna być uzupełniona o art. 294 § 1 kk . Kwalifikacje przepisane oskarżonemu czynu spięto klamrą art. 11 § 2 kk albowiem oskarżony wypełnił jednym czynem znamiona różnych przepisów ustawy karnej.

Sąd dokonując subsumpcji nie podzielił jednak stanowiska prokuratora w zakresie art. 271 § 1 kk . Ocenę kwalifikacji prawnej przyjętej przez prokuratora poprzedzić należy krótką uwagą na temat dokumentu , który był przedmiotem czynności sprawczej oskarżonego.

Świadcstwo depozytowe , zostało wprowadzone w 1991 roku na potrzeby obrotu zdematerializowanego . Jest to dokument dowodowy zaliczany do kategorii znaków legitymacyjnych (tj. dokumentów stwierdzających obowiązek spełnienia świadczenia na rzecz okaziciela dokumentu) i może mieć wyłącznie postać dokumentu imiennego. Dokument ten służy indywidualizacji osoby uprawnionej ze zdematerializowanych papierów wartościowych , w tym z obligacji korporacyjnych . Stanowi potwierdzenie stanu posiadania na rachunku papierów wartościowych prowadzonym dla osoby uprawnionej. Wystawić świadectwo depozytowe może jedynie podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych (bank , dom maklerski , Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych) na który zaewidencjonowane zostały papiery wartościowe , na które świadectwo depozytowe ma opiewać. Podmiotem upoważnionym do wstawienia tego dokumentu byłby zatem w przedmiotowej sprawie (...) reprezentowany przez upoważnioną osobę . Oskarżony nie należał jednak do osób uprawnionych czy też upoważnionych przez (...) do wystawienia tego dokumentu. Mimo braku tego uprawnienia M. K. wystawił dla pokrzywdzonego zaświadczenie

depozytowe nie spełniające wymaganej formy prawnej . Z tych względów Sąd uznał , iż oskarżony nie dopuścił się wystawiając przedmiotowy dokument przestępstwa z art. 271 § 1 kk . Potwierdzenie (podpisanie) przez sprawcę nieprawdziwej treści dokumentu musi się odbywać bowiem w ramach posiadanych przez niego uprawnień . Wystawienie dokumentu poświadczającego nieprawdę bez umocowania do wystawienie określonego rodzaju dokumentu albo też z przekroczeniem tego umocowania nie podlega pod przepis z art. 271 § 1 kk . Przedmiotową przesłanką karalności rozważanego zachowania jest bowiem realizacja przez sprawcę swoich uprawnień do wystawiania dokumentu określonego rodzaju. Jeśli określona osoba wystawia dokument , do którego nie była umocowana to podlega odpowiedniej odpowiedzialności dyscyplinarnej , a może również podlegać , w zależności od okoliczności konkretnej sprawy, za inne przestępstwa np. za oszustwo . (vide komentarz do części II kodeksu Krnego pod red. A. Wąska Wydawnictwo Beck) Oskarżony wystawił ten dokument by utwierdzić pokrzywdzonego w przekonaniu , iż procedura została zachowana , a obligacje , które pokrzywdzony kupił zostały wystawione do sprzedaży przez (...) i znajdują się w jego depozycie. Opisane wyżej działanie było zatem częścią przestępstw oszustwa. Sąd nie podzielił również stanowiska prokuratora eliminując z opisu i z kwalifikacji prawnej art. 12 kk . Okoliczności zdarzenia nie pozwalały bowiem na przyjęcie , że oskarżony dopuścił się czynu ciągłego. Osiągnięcie skutku w postaci wpłaty przez pokrzywdzonego pieniędzy było poprzedzone wprowadzaniem oskarżonego , które były rozciągnięte w czasie ale w istocie stanowiły pochodzący przestępstwa . Z tych względów za datę czynu Sąd uznał dzień dokonania wpłaty pieniędzy na konto spółki (...).

M. K. jest osobą dorosłą , zdrową psychicznie. W sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności , które wyłączałyby winę czy bezprawność przepisanej mu czynu. M. K. można postawić zarzut , iż zachował się sprzecznie z normą prawa w sytuacji , w której mógł i był obowiązany norm tych przestrzegać.

Na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności. Nie uwzględnił w tym zakresie ani stanowiska prokuratora ani obrońcy.

W pierwszej kolejności wskazać należy , iż oskarżony dopuścił się wyłudzenia mienia znacznej wartości przy czym aż trzykrotnie przekroczył dolny próg majątkowy stanowiący o tej kwalifikacji czynu. Jakkolwiek znane jest sądowi obszerne uzasadnienie sądu odwoławczego utrzymujące w mocy wyrok I instancji w sprawie III K 67/14 zwłaszcza w kwestii orzeczonej w tamtej sprawie kary , to jednak w przedmiotowej sprawie nie sposób przy wymiarze kary stracić z pola widzenia faktu , iż oskarżony dokonał kolejnego wyłudzenia aż 1.000.000 zł. Jego działania były zaplanowane , wykalkulowane , przemyślane w szczegółach. Nie stanowiło jednorazowego przypadku , chwilowego złamania reguł prawa, wywołanego nadarzającą się okazją . Oszustwo , którego ofiarą padł Sł. R. stanowiło kolejne z kilkudziesięciu przestępstw , których dopuścił się M. K.. Nie można również tracić z pola widzenia faktu , iż oskarżony prowadził działalność przestępczą od 2010 roku zwiększając skalę dokonywanych wyłudzeń, a oszustwa dokonane na szkodę Sł. R. były zwińczeniem tego procederu.

Nie bez znaczenia dla oceny winy i społecznej szkodliwości przypisanego M. K. czynu pozostaje fakt, iż oskarżony jest osobą z wyższym wykształceniem , a tym samym z większą świadomością prawną. Rodzaj wykonywanego przez niego zawodu należy do tych , które cieszą się zaufaniem społecznym. Klienci domów maklerskich mają bowiem słuszne prawo przypuszczać , iż osoby tam zatrudnione dysponują nie tylko odpowiednią wiedzą ale i postawą moralną i dlatego można powierzyć im własne oszczędności. Oskarżony uzyskał dostęp do środków finansowych klientów stanowiących mienie znacznej wartości. Każdy z czynów , które dopuścił się na szkodę Sł. R. doprowadził do pozbawienia pokrzywdzonego środków w kwocie po 1.000.000 zł. Sąd oczywiście ma na uwadze , iż oskarżony został już prawomocnie skazany za wcześniejszą działalność przestępczą . Niemniej jednak dla oceny jego zachowania przed popełnieniem przypisanego mu czynu zabronionego zasadnym jest odwołanie się do jego dotychczasowej drogi życiowej. Oskarżony wykazał się absolutnym lekceważeniem norm prawa , eskalował przestępstwa nie bacząc na konsekwencje prawne , a biorąc pod uwagę stan zdrowia oskarżonego , który nie wskazywał na jakiegokolwiek zaburzenia wpływające na prawidłową ocenę rzeczywistości i dokonywanie przez oskarżonego wyborów , jego zachowanie uznać należy za bardzo zuchwałe. Nie można również zapominać , iż oskarżony do popełnienia czynu zabronionego przygotował się i dokładnie czyn zaplanował , a następnie metodycznie realizował poszczególne jego etapy . Oskarżony włożył w przygotowanie oszustwa starania , które przybrały znamiona przestępstwa przeciwko dokumentom. Nie

skorzystał z już sfałszowanego dokumentu ale sam posłużeńie się nim poprzedził czynnością polegającą na jego przerobieniu. Przepęstwo z art. 294 § 1 kk jest zagrożone karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności . Kierując się zasadą indywidualizacji kary , uwzględniając jej funkcję wychowawczą i zapobiegawczą , bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości i stopień winy uznać należy , iż kara 3 lat pozbawienia wolności jest karą w pełni realizującą jej cele zarówno w sferze indywidualnego oddziaływania na oskarżonego jak i kształtowania w najbliższym otoczeniu oskarżonego i pokrzywdzonego jak i w szerszym aspekcie społecznym poczucia sprawiedliwej kary za wysoce karygodny czyn popełniony przez człowieka wykształconego , zdrowego psychicznie , czynu dokonanego z pobudek , które zasługują na potępienie. Oskarżony nie znajdował się w sytuacji ekstremalnej , nie dokonywał dramatycznych wyborów życiowych , przeciwnie znalazł , sprzeniewierzając się wykonywanemu zawodowi , łatwy sposób uzyskiwania korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzenia osób , które mu zaufały oddając pod jego pieczę swoje środki finansowe. Oskarżony z racji wykształcenia i wykonywanego zawodu zalicza się do elity społecznej . Od takich osób wymaga się szczególnie poszanowania prawa albowiem stanowią przykład , wzór do naśladowania dla innych. Wymierzenie w tej sprawie kary pozbawienia wolności w wymiarze uzasadniającym rozważanie w kontekście art. 4 § 1 kk warunkowego zawieszenia jej wykonania jest w ocenie Sądu demoralizujące zarówno dla oskarżonego jak i tych , którzy na podstawie orzeczeń sądu kształtują w sobie poczucie działania państwa prawa . Wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oznaczałoby bowiem , iż nie ma znaczenia wykształcenie , status społeczny , wykonywany zawód , rozmiar wyrządzonej przestępstwem szkody ,okoliczności jego popełnienia i jeśli oszukiwać to na wielką skalę. Tymczasem rozpiętość przewidzianej za ten czyn kary pozwala Sądowi na takie miarkowanie jej wymiaru , by uczynić zadość postawionym przez nomy prawa wymogom. Oczywiście Sąd uwzględnił fakt , iż oskarżony częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził wolę naprawienia szkody . Okoliczności tej nie należało jednak przeceniać albowiem materiał zgromadzony w tej sprawie był na tyle oczywisty , iż jego wyjaśnienia nie wnosily niemal żadnych nowych nieznanych okoliczności. M. K. nie przyczynił się do wyjaśnienia sprawy i ujawnienia mechanizmu popełnienia przypisanego czynu zabronionego. Nie należało również nadmiernie przywiązywać wagi na deklarowanej przez oskarżonego chęci naprawienia szkody. obrońca czynił z tej okoliczności argument przemawiający za orzeczeniem również w tej sprawie kary wolnościowej. Dotychczasowe poczynania oskarżonego , który od czasu popełnienia czynu zabronionego miał okazję wykazać prawdziwość swoich deklaracji , nie wskazują , iż odbywanie kary pozbawienia wolności znacząco oddali pokrzywdzonego od naprawienia szkody.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Sł. R. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 921.100 zł . Kwota ta wynikała z pomniejszenia kwoty 1.000.000 zł o środki wypłacone pokrzywdzonemu w ramach trzech transzy odsetek oraz kwoty 6000 zł , którą oskarżony wpłacił na rzecz pokrzywdzonego w ostatniej fazie postępowania. Sąd nie podzielił stanowiska obrońcy , iż w niniejszej sprawie należy zastosować zasadę antykumulacyjną wobec prawomocnego rozstrzygnięcia przez sąd cywilny roszczenia pokrzywdzonego wobec (...) S.A .w sprawie I C 2063/13 SO w Krakowie. Klauzulę antykumulacyjną(art. 415 § 1 kpk) można bowiem zastosować tylko w przypadku tożsamości zarówno przedmiotowej jak i podmiotowej. Taka sytuacja nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Pokrzywdzony wystąpił bowiem z roszczeniem w postępowaniu cywilnym wobec innego podmiotu . (vide wyrok SN z dnia 25.09.2014 roku III KK 255/14 , OSNKW 2015/2/13 lex 1511139, wyrok Sn z 13.11.2015 roku III KK 403/15 ,) . Sąd podzielił w tym zakresie również stanowisko SO w Krakowie w sprawie III K 67/14 zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w orzeczeniu II Aka 264/15

Na podstawie art. 41 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz wykonywania zawodu maklera i doradcy finansowego na okres 6 lat . Oskarżony popełniając oceniany w tej sprawie czyn nadużył wykonywanego zawodu , sprzeniewierzył się regułom , które winien przestrzegać wobec klienta , który w zaufaniu do jego profesjonalizmu i uczciwości powierzył mu mienie znacznej wartości. Sąd nie tracił z pola widzenia faktu , iż zdarzenie będące przedmiotem postępowania stanowi tylko wycinek przestępczej działalności oskarżonego , który dokonał w sumie 52 ujawnionych przestępstw przeciwko mienie. 51 z tych przestępstw zostało ocenionych przez Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie III K 67/14. Orzeczenie zatem wobec oskarżonego zakazu wykonywania zarówno zawodu maklera jak i doradcy finansowego jest w tej sprawie zasadne .

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa . Oskarżony obecnie osiąga dochód na poziomie 1500 zł miesięcznie. Majątek oskarżonego nie pozwala na bezzwłoczną spłatę zobowiązań . M. K. wyrokiem w sprawie III K 67/14 został zobowiązany do naprawienia szkody na rzecz Sł. R. w wysokości 951.992 zł co z kwotą zasądzoną na rzecz tego pokrzywdzonego w przedmiotowym postępowaniu oraz uwzględniając koszty sądowe zasądzone od oskarżonego w obu instancjach w sprawie II Aka 264/15 i III K 67/14 pozwala na twierdzenie , iż oskarżony nie będzie w stanie ponieść kolejnych kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny.